

певних країн. Громадяни Афганістану, Бангладешу, Еритреї, Ефіопії, Кенії, Непалу, Нігерії, Пакистану, Сомалі, Сенегалу і Куби повинні представити туристичну візу, яка коштує 450 доларів США [2].

У теперішній час, одним з факторів, які негативно вплинули на розвиток туризму в Еквадорі були землетруси і природні явища, для подолання яких країна не була готова, оскільки нинішній уряд витратив резерви для таких ситуацій і для відновлення збитку в районах, які найбільше постраждали. Місцеві адміністрації відреагували дуже повільно, тобто є відсутність уваги та підтримки з боку правителів [3].

Перспективний розвиток туризму в Еквадорі значною мірою залежить від політичної стабільності країни, від чесності правителів, від підтримки уряду у разі форс-мажорних обставин, що впливають на туристичні райони, від гарантій якості туристичних продуктів і конкретних заходів щодо забезпечення безпеки туристів.

Щоб поліпшити туристичну індустрію, Еквадору необхідно ефективно управління туризмом і правильна організація туристичної діяльності, зміцнення існуючої та створення нової матеріально-технічної бази (дороги і готельні та розважальні комплекси), залучення досвідчених і кваліфікованих кадрів, щоб підвищити рівень якості туристичних послуг, і найголовніше: знизити рівень злочинності і забезпечити більш високий рівень безпеки для туристів.

Таким чином, беручи до уваги всі ці елементи, туризм може гармонічно розвиватися і суттєво впливати на зайнятість населення, що, в свою чергу, збільшує їх доходи, знижує рівень злочинності, створює сприятливі умови для туристів і задовольняє потреби внутрішнього та міжнародного туризму.

Список використаних джерел

1. *Panorama OMT del turismo internacional – Edición 2016* // [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<http://www.e-unwto.org>.
2. *Ministerio del Interior* // [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<http://www.ministeriointerior.gob.ec/requisitos-para-ingresar-a-ecuador/>.
3. *La Hora – Crisis y terremoto afectan sector turístico de Ecuador* // [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<http://lahora.com.ec/>.

Лілія БАТИК

Науковий керівник

канд. екон. наук, доцент Гугул О.Я.

Тернопільський національний

економічний університет

СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЗАМКОВОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

У нашій державі історико-культурні об'єкти в недостатній мірі розцінюються як туристичні ресурси, більшість визначних пам'яток не включена у туристичні маршрути, що приводить до їх використання в обмежених масштабах і занепаду.

Використання замків західного регіону України в туристичній діяльності за прикладом зарубіжних країн, при належній рекламі та наведенні порядку і

реставрації, може давати значний економічний і соціальний ефект. Європейським туристам притаманне прагнення бодай декілька днів пожити у справжньому середньовічному замку, скуштувати страви старожитньої етнічної кухні та взяти участь в анімаційних лицарських розважальних програмах замкового дозвілля. Окрім того, королівські замки та знатні аристократичні двори частково чи повністю перетворені у музеї, історичні пам'ятки і, таким чином, є об'єктами туристичних екскурсій. Важливим та дедалі популярнішим напрямом замкового туризму у Європі є організація весільних та інших урочистих церемоній, що яскраво ілюструє сучасні тенденції наслідування аристократизму поведінки та духу. Це, ще раз доводить те, що сьогодні туризм увійшов до першочергових потреб людства, охопивши всі сфери суспільно-економічного та особистого життя людини [1,с.345]. Кількість самотніх замків, палаців, фортець та родових маєтків шляхти, уцілілих до XIX ст., за експертними підрахунками, обчислюється сотнями. На жаль, винищення родової аристократії більшовиками та націоналізація маєтків призвели до часткового, а в більшості випадків повного руйнування всіх замкових споруд (прямого та опосередкованого - шляхом перетворення їх у школи, будинки культури, адміністрації тощо). Навіть, не зважаючи на такі безповоротні втрати, і досі в Україні налічується більш, ніж сто тільки замкових твердинь - або їх руїн - свідків героїчного, місцями трагічного, але завжди романтично легендарного українського минулого. У більшості вони занедбані, але, навіть у такому вигляді можуть стати об'єктом як внутрішнього, так і зовнішнього туристичного попиту. Найбільша кількість замків, фортець та оборонних монастирів збереглася до нашого часу на заході України (за підрахунками різних експертів приблизно 90% всіх замків і палаців держави) - на Львівщині, Івано-Франківщині, Тернопільщині, Волині, Закарпатті та Хмельниччині. Західна Україна є достатньо забезпеченою замковим потенціалом у туризмі, який відкриває багато нових можливостей для організації і успішної реалізації різних видів туризму історико-культурного, пізнавального, відпочинкового, релігійного, етнічного, виставково-експозиційного, тематичного (винно-дегустаційні тури, кінний туризм, фехтування та лицарські турніри, бали та карнавали, спелеологія, святкування урочистих подій) тощо [2]. Замкові споруди України вже сьогодні можна використовувати як заклади відпочинку і туризму шляхом їх пристосування безпосередньо під готелі (поки що єдиним палацом замкового типу, який приймає рекреантів, є палац графів Шенборнів, переобладнаний під санаторій), через відкриття у них закладів харчування відвідувачів (стилізовані під старовину ресторани й таверни з середньовічною кухнею та історичними місцевими напоями), надання послуг обслуговування та супроводу урочистих подій у середньовічному стилі, шляхом відкриття музейних експозицій у приміщеннях, розміщення на територіях замків і фортець експозиції, яка відтворюватиме картини минувшини й оголошення цих фортифікацій скансенами - музеями під відкритим небом, проведення різнобічних історико-театралізованих фестивалів, змагань і анімаційних шоу тощо. Для України європейський досвід - це яскравий приклад вирішення проблеми одночасного збереження історико-культурної спадщини, з одного боку, та з іншого - формування позитивного туристичного іміджу, що сприятиме досягненню високого конкурентного статусу на міжнародному ринку туристичних послуг. В

той же час, паралельно з вирішенням проблеми збереження замків - духовної скарбниці українського народу, туристичне використання замків розв'яже чимало проблем економічного характеру, адже загальновідомо, що розвиток рецептивного туризму сприяє зміцненню національної економіки (зростання доходів населення, створення додаткових робочих місць, зростання добробуту туристичного регіону внаслідок прояву ефекту туристичної мультиплікації на суміжні галузі підприємництва).

Володіючи таким багатим туристичним потенціалом, за умови його відновлення, збереження та раціонального використання, Україна матиме міцний фундамент для побудови дієвої стратегії розвитку туристичної галузі, що, на нашу думку, в короткостроковій перспективі виведе нашу країну в десятку лідерів серед країн по прийому туристів.

Список використаних джерел

1. *Петранівський В. Л. Туристичне краєзнавство: [навч. посіб. за ред. проф. Ф.Д. Заставного] / В.Л. Петранівський, М.Й. Рутинський. – К.: Знання, 2006. – 575 с.*

2. *Про замки України з акад. Б. Возницьким [Електронний ресурс]. - режим доступу: http://www.bbc.co.uk/ukrainian/indepth/story/2008/07/080719_castles_interactive_is.shtml.*

Ірина БІГУН

Науковий керівник

канд. екон. наук, доцент Мазур В.С.

Тернопільський Національний

економічний Університет

СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЗАМКОВОГО ТУРИЗМУ В КОНТЕКСТІ СТРАТЕГІЧНОГО РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ

Туризм як соціальне явище, що представляє собою пересування з метою пізнання своєї або інших країн, а також відпочинку і розваг, пов'язаний із багатовіковою традицією. У своїх різних формах і проявах туризм має історію, що значно старіша, ніж сама ця назва. Історичнотуристичний рух насичений пізнавальними цінностями і внаслідок цього він носить цільовий, активний характер, підкріплений творчими мотивами. Сучасний туризм став результатом появи та еволюції подорожей. При цьому змістове наповнення поняття туристичної діяльності щоразу збагачується, і нині виходить далеко за межі свого первинного розуміння як організації подорожей з метою пізнання та відпочинку. Сьогодні туристична діяльність - це один із важливих аспектів нової філософії бізнесу нинішнього інформаційного суспільства, який в умовах змін підприємницького середовища відкриває нові можливості вирішення проблем тайм-менеджменту у всіх його проявах, а саме - дає змогу паралельно та одночасно ефективно реалізувати дві функції - соціального характеру (оздоровчу, духовну та гуманітарну) та професійно-ділову (укладання угод, проведення нарад, вирішення стратегічних завдань тощо).